

Hän näki unta. Unessa oli Romppanen ja tämän rättisitikka. Se oli hairahtunut ojaan ja se oli nyt hyvin kaltevassa asennossa, vasemmat pyörät ojan pohjalla ja oikeat ojan penkalla. Siinä oli poikkeuksellisesti ratti oikealla ja Romppanen itse istui yhä ratin takana. Punainen niska, se oli Romppasen tavaramerkki muutenkin kuin tässä erikoistilanteessa, kyyryssä ja kädet rattiin puristuneina. Väkijoukko suoritti toistuvia yrityksiä siirtää kottero takaisin tielle. Mutta aina kun se aloitti siirtoyrityksen painoi Romppanen jarrua. Näinollen auto ehti siirtyä kullakin kerralla vain puolisen metriä ennenkuin väkijoukon voimat ehtyivät ja auto luisui takaisin. Romppanen sabotoi siirtoyritykset tahallaan koska autossa oli takapenkin jalkatilassa jatkosodan aikainen pommi. Romppanen pelkäsi että jos auto saataisiin ylös tielle niin kaikki näkisivät pommin ja nousisi hirmuinen äläkkä, siitä pitäisi etenkin paikalla pasteeraileva palopäällikkö huolen. Lopulta väkijoukko päätti luovuttaa ja hajaantui, kukin lompsi taholleen. "Perkeleenkö konstilla sen ois nostanu kun tuo halavatu Romppane kyrmötti tuolla katiskassaa lisäpainona!" ryöpytti muuan pojanjulli kaverilleen vetäytymisvaiheessa. "Ja paino vielä jarruva aina kun siirretti.", säesti toinen. "Hittojako se jarrun painamine vaikuttaa sivuttasessa siirrossa?" ärähti ensimmäinen. "Vaikuttaapaha vuan.", urahti toinen. "Ristiriitane juttu jotta sillä Romppasella on ratti oikealla vaekka ranskalaine auto.", jatkoi ensinnäpuhunut keskustelua. "Mitenkä nii?" "No kahoppa kun Napolejon keksi oikeijanpuoleise liikentee jotta tykkijä voitii kuskailla sutjakkaasti. Ja oikeijanpuoleise liikentee käytössäollessa panna ratti vasemmalle niinku tiijät." "Nii on." "Van elähä mittää..." tehosti kertoja. "En." "No engelsmannit piätti heti perää jotta heillä on siinä tapauksessa vasemmanpuoleine liikenne. Ja sen käytössäollessa panna ratti oikeijalle. Romppasella on fransmanniin tekemä rättisitikka ja siinä on engelsmanniloihen tapaa ratti oikeijalla." Romppanen istui edelleen sitikassaan, yli kymmenkiloinen pommi perseen alla. Kojelaudan takaa tuli vähän kitkua, oli tullut siitä alkaen kun keula oli tömähäntynyt penkkaan ojaanmenovaiheessa. Romppanen ajatteli että ainahan näissä vanhemman ikäpolven autoissa pienimuotoisia oikosulkuja ja muita sähkökipinöintejä esiintyi, ei pikkujutuista kannattanut pillastua. Hän oli hyvillään ettei hänen vauhkona pitämänsä palopäällikkö ollut noteerannut pientä savunmuodostusta moottoritalassa. Hän piti ilmiselvänä että tämä olisi sen havaittuaan oitis hälyttänyt paikalle säiliöauton ja hukuttanut koko sitikan kaikkine Romppasineen veteen tai vaahtoon tai molempiin. Ilta alkoi hämärtä ja Romppaselle tuli mieleen että olisi ehkä aika tehdä jonkinsorttinen toimintasuunnitelma. Mutta silloin unennäkijä julmasti herätettiin.